

Ivars Lukaševičs

Uzņēmuma īpašnieks un vadītājs

Kādi ir Tavi vaļasprieki?

Visi mani vaļasprieki ir saistīti ar aktīvo atpūtu. Nodarbojos ar skriešanu, braukšanu ar velosipēdu, kalnu pārgājieniem, nedaudz arī alpīnismu. Šīs aktivitātes pavada gan draugu lokā, gan arī viens pats. Baudu arī grāmatu lasīšanu.

Drosmīgu lēmumu
pieņēmējs

Pēc kolēģu domām
asprātīgs, sabiedrīks
un ambiciozs

Detalju
cilvēks

Kaislīgs
ritenbraucējs

Mans brīvais laiks vienmēr ir bijis saistīts ar kādu aktivitāti vai darbību – ir grūti sevi iztēloties, laiskojoties pludmalē un neko nedarot. Aktīvā atpūta man palīdz atslēgties no ikdienas, it īpaši, ja izdodas vienlaikus nomainīt vidi, kurā atrodos.

Kāds ir Tavs HAGBERG pieredzes stāsts?

Šie 14 gadi kopš HAGBERG pirmsākumiem ir nepārtraukti pavadīti kopā ar uzņēmumu. Ir daudz spilgtu mirkļu, īpaši no uzņēmuma darbības pirmajiem posmiem – par tiem visbiežāk aizdomājos sarunās ar bijušajiem kolēģiem par kopīgi piedzīvoto un paveikto. Arī iepriekšējo darba vietu un objektu apmeklēšana liek izjust nostalgijas sajūtu par to, kas tika piedzīvots konkrētajā HAGBERG attīstības posmā.

HAGBERG dzīves stāsts ir bijis gana daudzveidīgs. Ir tik daudz spilgtu atmiņu, kurās kopā kavēties.

Uzņēmuma sākumā ir bijuši dažādi izaicinājumi, kas man lika pat apšaubīt šī uzņēmuma virzību, taču gan iekšējie, gan ārējie apstākļi vienmēr izrādījušies pietiekami labvēlīgi, lai mēs neapstātos.

Uz HAGBERG bieži skatos kā uz dzīvu būtni, ar kuru mēdzu aprunāties, dalīties pārdomās, arī pastrīdēties. Bija ilgs laiks uzņēmuma "bērnībā", sākotnējās stadijās, kad lēmumus pieņemu pats un piedalījos teju katrā uzņēmuma darbībā, taču tagad to varu uzticēt arī citiem HAGBERG komandas biedriem.

Uzņēmums tā 14 gadu vecumā nu jau ir kļuvis par pusaudzi, kas sāk iegūt neatkarību, izplesties jaunos darbības virzienos, kas nozīmē, ka lielāku daļu atbildības un lēmumu pieņemšanas es dalu ar citiem.

Kā radās Tava interese par šo nozari?

Es sākotnēji studēju Latvijas Universitātes Vēstures un filozofijas fakultātē. Kā jebkuram, arī man bija priekšmeti, kas vairāk vai mazāk interesēja, taču kopumā radās sajūta, ka nevaru atbildēt uz jautājumu: kur es praktiski pielietošu šīs zināšanas? Vēlāk es sāku studēt jurisprudenci, kur beidzot spēju atbildēt uz šo jautājumu. Šādas zināšanas es varu praktiski pielietot un arī redzēt rezultātu.

Kaut arī nevēlējos praktizēties kā jurists, šī izglītība, prasmes un zināšanas man ļoti noder darba kontekstā, strukturēti domājot, pieņemot lēmumus un strādājot ar šo lēmumu sekām.

Galvenā interese man radās, kad darbojos pašvaldībā tiešā saistībā ar nekustamo īpašumu, teritoriju apsaimniekošanas nozari. Mani piesaistīja kārtīgas vides radīšana un kvalitatīva īpašumu apsaimniekošana - tādējādi man radās doma veidot šādu servisu no otras puses, darīt to citādāk.

Viss pamatā sākās ar teritoriju apsaimniekošanu. Ir cilvēki, kuriem svarīgs ir process, taču man tomēr svarīgākais ir rezultāts, tā radīšana un redzēšana. Tas man ir svarīgi uzņēmējdarbībā – pieņemt lēmumus, risināt konkrētas problēmas un redzēt rezultātu. Arī tāpēc mani interesē šī nozare, jo sasniedzamais rezultāts ir taustāms un acīm redzams, kā arī salīdzinoši ātri uzlabojams.

Kāda ir Tava darba filozofija?

Esmu bijis kopā ar šo uzņēmumu no pašas pirmās minūtes, pieņemot pirmo darbinieku, un man joprojām ir svarīgi aktīvi iesaistīties dažādu jautājumu risināšanā. Man vienmēr ir bijusi cieša saikne ar HAGBERG un tā darbības rezultātiem, tos vienmēr esmu saistījis un prātā vienādojis ar sevi pašu.

Uzskatu, ka viss darba process un rezultāts ir cieši saistīts ar mums pašiem un mūsu darba telpu. Ja mūsu pašu vide ir nesakārtota, tad krietni samazinās cerība, ka sniegsim kvalitatīvu dzīves telpu klientiem.

Esmu kritisks un prasīgs pret sevi, tāpēc uzskatu, ka man ir tiesības būt prasīgam arī pret citiem. Man ļoti svarīgas ir detaļas. Ir ļoti grūti no projektu vadītāja pieprasīt kvalitatīvu rezultātu, ja viņa paša darba vide, tostarp darba telpa, apģērbs, inventārs, darba automašīna un noliktava ir nesakārtota. Tāpat es nekad nepieļautu situāciju, kurā es kā vadītājs pats neuzturu tos pašus standartus, kādus sagaidu no darbiniekiem. Jāsāk ir ar sevi.

Otrs princips ir rezultāts, pašiniciatīva virzīties uz to. Svarīgi ir neiestrēgt procesos, turpretī nepārtraukti pilnveidot tos un pieņemt nepieciešamos lēmumus.

Ko pa šo laiku, strādājot HAGBERG, esi iemācījies, ieguvis?

Kā iepriekš minēju, uzņēmumam ar laiku attīstoties, ir arvien vairāk jādala atbildība ar citiem. Arī ar savām kļūdām man ir vieglāk rēķināties un tās pieņemt, taču, uzņēmumam augot, ir jāļauj kļūdas pieļaut arī citiem.

Šī ir prasme, kuru esmu apguvis laika gaitā – spēt dalīt atbildību, uzticēties citiem.

Ir brīži, kad uzņēmums man ko iemāca, taču, protams, ir arī brīži, kad es piensu savu daļu un kaut ko iemācu uzņēmumam. Ir brīži, kad uzņēmums piespiež man mainīties.

Lielu daļu mūsu ikdienas un attīstības ietekmē ārējie apstākļi. Uzskatu, ka pat no negatīviem apstākļiem mēs spējam iegūt kādu labumu. Fakts, ka HAGBERG sasniedz 15-20% izaugsmi ik gadu, ir pierādījums, ka mēs spējam pielāgoties un būt sekmīgi par spīti dažādiem ārējiem izaicinājumiem.

Reagējot uz izaicinājumiem, mēs neapzināti kļūstam vienotāki un apgūstam jaunas prasmes. Ir svarīgi spēt ātri reaģēt un pieņemt lēmumus, kā arī akceptēt, ka ne vienmēr viss īstenosies, kā plānots.

Mana ikdiena ir cieši saistīta ar uzņēmumu. Protams, ja esmu kaut kur ārzemēs, kalnos, es atslēdzos no uzņēmuma vadības ikdienas, taču šādi mirkli man arī dod iespēju paskatīties uz uzņēmumu no malas. HAGBERG manā pārdomās ir bieži, kad pavadu laiku ar sevi. Tā esam 14 gadus sadzīvojuši.

